

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת אמור

אור

סוד מצוות ספירת העומר אחדות:

ויקרא פרק כג (ט) וַיְדַבֵּר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (י) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרֹתֶם אֶת קִצְרֵיהָ וְהִבַּאתֶם אֶת עֹמֵר רֵאשִׁית קִצְרֹכֶם אֶל הַכֹּהֵן: (יא) וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֵר לִפְנֵי יְקוֹק לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת יִנְיַפְנוּ הַכֹּהֵן: (יב) וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֵר כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה לְיְקוֹק: (טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת עֹמֵר הַתְּנוּפָה שְׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: (טז) עַד מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לְיְקוֹק:

שאלות:

א { יש לשאול ולהתבונן מדוע התורה מצוה לספור את ימי העומר איזה תוכן יש במעשה זה? ב { ועוד יותר שחז"ל ביארו שמצוה זו לספור ימים ושבועות? ג { מדוע שם הקרבן עומר הרי העומר זה מלשון עימור שעושה ערימה ומדוע שם הקרבן כך? ד { ועוד שגם מצוות הספירה גם נקראה על אותו שם הלא דבר הוא? אפילו הילולת רשב"י נקרא ל"ג בעומר?

המצב בעם ישראל וסוד הצלחתו וכישלונו:

נקדים ונאמר עד כמה חסר הערך והידע על סוד הצלחת האומה של עם ישראל שהכל תלוי באחדותו ולצערנו כל הצרות והרדיפות שאופפות את עם ישראל הן מפני פירוד הלבבות והמחלוקות, ולו חכמו השכילו להבין שעד כמה שנשתדל בזה כן תתעצם ההצלחה הבטחונית והכלכלית והשלום, ובמקום להשקיע את המאמצים להגיע לשלום עם אויבנו עלינו להשקיע את כל המאמצים לאחד בתוכנו את מחננו כי כוחנו באחדותנו, והאחדות היא כיפת הברזל אשר בכוחה להגין ולהציל את עם ישראל מכל גזירה רעה, אולם לצערנו יש בתוכנו אשר איש את רעהו חיים בלעו ואחד רוצה לשלוט על השני ולראות במפלת השני והדבר בעוכרנו כי כפי הנהגתנו בתוך מחננו כן אויבנו מתנהגים אלינו מידה כנגד מידה, וזאת אשר תורתנו הקדושה מלמדת אותנו במצוות ספירת העומר כאשר נבאר.

יסוד ספירת וקרבן העומר מסמל אחדות:

הנה אנו נמצאים בעיצומם של ימי ספירת העומר שהן ימים מיוחדים לערוך חשבון הנפש בעניין האחדות, כיון שעצם המצווה של ספירת העומר מורכבת משני חלקים קרבן העומר וספירת העומר, וכאשר נתבונן מדוע נקרא קרבן העומר כי פירוש עומר היינו על שם שהיו עושים את השעורים עומרים עומרים וקוצרים אותם, ועניין הצורך בעומרים בדווקא לרמז לנו כי אלו הימים שבהן חובה על כלל ישראל להיות עומרים ולהתאחד כי זה סוד הצלחתם, ולכן כל מהות הקרבן של שעורים הוא העומרים והאחדות, וכמו כן כל מצוות ספירת העומר מתייחסת לאותו יסוד של עבודה על אהבת הזולת והאחדות, וגם עצם מהות המצווה אין לה קיום ללא אחדות כיון **שרמזו יסוד זה בספר דרשות הבן איש חי** על הפסוק על כן יאמרו המושלים בואו חשבון, ודרשו חז"ל אל המושלים ביצרם, ועניינו של דבר שכאשר האדם יתבונן במספרי החשבון ישכיל להבין שסוד כל ההצלחה תלויה בחיבור ובסדר הנכון, וכאשר נקח מספר ונחבר לו בסמוך אליו מספר אחר הרי הוא גודל עשרת מונים, וכמו כן אם נשכיל להקדים את הגדול הרי שיהיה המספר יותר גדול, ולכן המושלים ביצרם עושים חשבון הנפש ממספרי החשבון לדעת כיצד להתנהג בין אדם לחבירו ועי"ז מצליחים. **מה גם** שכל ימי הספירה הן כהכנה לקבלת התורה אשר עם ישראל זכה למעמד הר סיני ולקבלת התורה רק לאחר שהגיעו לדרגה של ויחן ישראל תחת ההר כאיש אחד בלב אחד, ולכן הוא תנאי בסיסי בכדי לזכות לקבלת התורה.

פטירת כ"ד אלף תלמידי ר"ע:

ולכן דווקא בימים אלו נפטרו עשרים וארבעה אלף תלמידי ר"ע על שלא נהגו כבוד זה בזה, כיון שימים אלו הם מסוגלים וגם מחוייבים להרבות באהבת הזולת ובאחדות עם ישראל יותר מכל הזמנים, כיון שזהו סוד ספירת העומר שעל כולנו חובה להתאמץ בדבר זה למען עשות רצון השי"ת כמ"ש חז"ל בסוף עוקצין שלא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום שנאמר השם עוז לעמו יתן השם יברך את עמו בשלום. **וביאר חז"ל מהו גדר אחדות בירושלמי נדרים פ"ט על לאו של לא תיקום ולא תיטור וז"ל** היכי עבידא, ודהיינו הנוקם בחבירו למה נחשב מעשהו, הוה מקטע קופד, היה חותך בשר, ומחת סכינא לידוי, ופגעה הסכין בטעות בידו ופצעתה, תחפור ותמתה לידוי, היעלה על הדעת שינקום ויפצע את ידו השניה שאחזה בסכין, וביאר הדברים הוא שכל עם ישראל נחשב לגוף אחד עד כדי כך שכמו שאדם פוצע בטעות את עצמו אינו כועס ומשיב, כך צריכה להיות ההתייחסות לפגיעתו של השני כמו שחלק מעצמו פגע בו ומה א"כ יש טעם לנקמה.

כאשר מתאחדים מנות זכאים לבית אלקים:

וכתב הרה"ג משה אפשטיין זצ"ל בספרו באר משה מפורש **בפרקי דרבי אליעזר פל"ה** בא המקום להודיעו שעתידין לעמוד ממנו י"ב שבטים ונעשו כולם אבן אחת ההודיעו שכולם עתידין להיות גוי אחד בארץ, וכו' וזה שאמר יעקב והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלקים, כלומר' באמצעות האחדות האבן הזאת בלשון יחיד ייבנה ביהמ"ק השלישי דלעתיד שהוא נצחי והוא יהיה בית אלקים, כארז"ל **פסחים פ"ח א' כיעקב שקראו בית**, וכמו שביארו **בזוה"ק ח"ב ס"ט ב' ע א'** שהכונה לעתיד לבא. **עוד כתב** וזה שאמרו חז"ל **סנהדרין ל"ט א'** כל בי עשרה שכונתא שריא היינו שע"י שנעשו ציבור מסוגלים שתשרה השכינה עליהם לפי שגדול כח הרבים, **וכמו שכתב הרמ"ק ז"ל בפרדס רמונים** **שער מהות והנהגה פ"ד** ההתחברות ברוחניות **כל המתרבה מוסיף אור** עד שיש ריבוי אין מספר. **הא למה זה דומה לבנין** שהוא מורכב מחומרים שונים ובכל זאת בחיבור כולם קרויים הם בית ואין זה התחברות של חומר ולבנים וטיט וכדומה אלא בית מהות מחודשת לגמרי ע"כ. **ללמדנו** כמו שבניין בית למרות שנעשה מחומרים רבים מלט וחול וחצץ וברזל וכו' אם מתחברים כולם יחד על ידי המים הרי יבנה הבית ואם כל החומרים נמצאים ואינם מחוברים הרי שיש רק ערימת חומרים אבל לא יהיה בית, כך בית המקדש שנקרא בית יכול להיבנות אך ורק בחיבור כלל ישראל.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ההבדל בין דור המבול לפלגה:

וכבר אמרנו פעמים רבות כי השי"ת גילה לנו סוד הצלחת האדם בעוה"ז בפרשת בראשית בזה שאמר כלפי דור הפלגה הן עם אחד ודברים אחדים לא יבצר מהם ככל אשר יזמו לעשות, כביכול שאין שום כוח בעולם שיכול לנצח אחדות והדרך היחידה הוא הפרד ומשול, ולכן השי"ת הענישם בזה שבלל את שפתם ונפרדו ובלי זה אי אפשר לעשות להם כלום, הרי שזה ההגנה הטובה ביותר נגד כל מרעין בישין. **צא ולמד כוחה של אחדות מדברי המדרש נתנחומא צו ז** וזה לשונו בזמן שישראל עושין חבורה אחת אפילו עבודה זרה ביניהם אין מדת הדין נוגעת בהם עכ"ל, וקל וחומר אם מתאחדים לדבר מצוה ולכל דבר שבקדושה בודאי הקדוש ברוך הוא יצטרף ועוזר וממילא הענין ההוא יצליח, ולכן כל חבורה שרוצים לעשות דבר שיהא לו קיום והעמדה צריך שיהיו כולם באגודה אחת ואז כל רוחות שבעולם אין מזיזין אותם, **ומשלו חכמינו ז"ל במדרש נתנחומא נצבים פרק א** משל למה הדבר דומה לאגודה אפילו אם היא של קנים כל זמן שהם קשורים יחד אפילו גיבור שבגיבורים אינו יכול לשבור אותם, אבל כשהם אחת אחת הם קלים להשבר.

ממשלי השועלים על אחדות:

משל למה"ד נשר חמור ואווז חברו יחדיו עגלת מטען מכילה כל טוב נזדמנה בדרכם מכיון שהעגלה קשה היתה לטלטול בשביל כל אחד מהם לכן החליטו כי טובים השלשה מן האחד כל אחד יטה שכמו אל העגלה וכך ימשכוה אל מקום מסתור ואז במקום המבטח יחלקו את שללם, מלאי מרץ נגשו החיות השותפות למשוך בעול העגלה החמור הסמיק עד קצה אזניו הארוכות פיקתו של האווז עלתה וירדה והנשר חרחר בגרונו מרוב מאמץ אך העגלה לא זזה כי הוא זה, הגבירו השותפים חילם ניסו למשוך בצד אחר אך העגלה במקומה עומדת ואינה זזה, התעצבו השותפים מאוד על אזלת ידם ולא ידעו במי הקולר תלוי הלא גייסנו את כל כוחותינו והתאמצנו יתר על המידה מדוע אם כן העגלה איננה זזה, אחרי שעה ארוכה של מרגוע והחלפת כח החליטו החיות במשנה מרץ לשוב למלאכתם להזיז את העגלה, שוב החלו השותפים להזיע ולגנוח אך העגלה לא זזה, בצד חבוי בין העצים עמד השועל הפיקח שבחיות והביט במחזה כאשר לא יכל יותר להתאפק בצחוק רועם, סובבו החיות את ראשיתן לראות מיהו הצוחק להם והבחינו בשועל, אנו עובדים קשה ואתה עומד וצוחק עלינו שאלו החיות בזעם, ולמה לא אצחק השיב השועל הכך מנסים להזיז מטען כיצד תוכל העגלה לנוע ממקומה כאשר הנשר סוחב כלפי מעלה החמור מושך לצד מזרח והאווז לצד מערבו, וממשיך השועל ואומר אם ברצונכם להוביל את העגלה למקום מבטחים הסתדרו נא בשורה אחת ומשכו כולכם לכיוון אחד, הנמשל בכל ענין וענין בו פועלים אנשים למען מטרה מסויימת יש לפעול שכם אחד ובדעה אחידה ורק כאשר שוררת האחדות ואין פילוג וחילוקי דיעות אפשר לפעול בהצלחה ולגבור על כל המכשולים, ויותר מזו כאשר קבוצת אנשים גדולה תנסה לפעול משהו אך האחדות לא תשרור בין האנשים לא יצליחו במדה שתצליח לפעול קבוצה קטנה ממנה בהרבה אשר אנשיה חיים בשלום ומטרתם המשותפת היא ההצלחה.

המחלוקת סיבה לצרות:

וראיתי בספר אבן יחזקאל על פסח בשם המהר"ם לובלין לבאר על הפסוק כי יפלא ממך דבר בין דם לדם ובין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבות בשעריך, **ומבאר** כאשר תראה שההנהגה בעולם נגד עם ישראל ומבדילים בין דם ישראל לדם הגויים וכן בין נגע ובין דין שנראה הכל לרעת עם ישראל, התשובה לכך דברי ריבות בשעריך, ע"י המחלוקת נגרם כל הצרות לעם ישראל ע"כ. **ואכן כך מבואר במסכת עבודה זרה דף ד ע"א** רב פפא רמי, כתיב: אל זועם בכל יום, וכתיב: לפני זעמו מי יעמוד! לא קשיא: כאן ביחיד, כאן בצבור. ופרש"י זועם בכל יום - ואפילו הכי קיימין וכתיב מי יעמוד. ביחיד - מי יעמוד. בצבור - אף על גב דבכל יום זועם מתקיימין. **וראיתי משל על כך למה הדבר דומה** הזהב עבר פעם בשוק הנפחים ושמע קול גדול קול הקורנס והפטיש שמכה הנפח על הברזל החם קול חזק וצורם, ענה הזהב בתמיהה מה לך ברזל שתצעק כל כך הרי אני הזהב היקר והחביב בכל זאת כשמכים עלי הצורפים אני משמיע קול חזק כמוד. ענהו הברזל אדוני הזהב בעייתני שונה לחלוטין אתה הזהב מי מכה אותך הפטיש שהוא ברזל זר ונכרי לך, לא כן אני הברזל אחי הברזל מכה אותי שהוא עצמי ובשרי ועל כן הכאב יגדל עשרת מונים ולכן צועק אני בקול גדול, הנמשל כאשר נלחמים איש ברעהו על שנאת חנם הכאב והצער גדול הרבה יותר ותוצאותיהן הרות אסון.

וכתב בספר מזקנים אתבונן לרב משה פרייס בשם הבית שמואל. כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שבו, כפי משמעות הדברים היא שהדבר מובן מאיליו יוצאים למלחמה ומנצחים אין מקום לחשוש מפני תבוסה, ואילו במקום אחר **במדבר י-ט** הסגנון הוא שונה וכי תבואו מלחמה בארצכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלהיכם ונושעתם מאויביכם, הרי משמע שזקוקים לרחמי שמים לתשובה ולתפלה כדי לנצח את האויב איך מתיישבים שני הפסוקים? ההבדל בין שתי הפרשיות רמוז במילת הפתיחה שלהם בפרשתנו כתוב כי תצא לשון יחיד, כלומר אתה יוצא למלחמה כעם אחד מגובש ומאוחד, ואילו בפרשת בהעלותך נאמר כי תבואו לשון רבים כלומר יחידים רבים ולא עם אחד, הוי אומר הנצחון מובטח לעם ישראל אך ורק כשהוא יוצא כאיש אחד בלב אחד, **דבר זה מפורש במדרש ויקרא ובה פכ"ו** ותינוקות שהיו בימי דוד היו יודעים לדרוש את התורה וכו' ויוצאים למלחמה ונופלים וכל כך למה מפני שהיו בהם דלטורים". אחדות זו אינה המנעות ממריבות אחדות זו אינה ברית פוליטית אחדות אמיתית היא הרמוניה והשלמה הדדית בעבודת ה' כל יחיד הולך בדרך משלו אבל כל הדרכים יהיו מכוונות לאותה מטרה כדי שישלימו אחת את רעותה.

זקני החסידים מספרים:

מסופר אצל הצדיק ר' יעקב יצחק ז"ע המכונה ה"חזוה" זצוק"ל, נכנס יהודי ותינה את כאבו: הצרות רודפות אותו בזו אחר זו רח"ל, ומה יעשה? השיב לו החזוה הקדוש: כתוב, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, לב יודע מרת נפשו! כל אחד שמתבונן מעט במצבו הרוחני, יודע הוא היטב כמה פגם בנפשו, וכמה חטאים חטא. אך כל עוד ובמשפחה יש אחדות, מידת הדין משותקת! אבל מה אעשה (החזוה צפה ברוח קדשו) בביתך, המריבות לא פוסקות, ולכן מידת הדין שולטת, ה' ישמרנו.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

סגולת קרבן העומר:

ובזה יובנו דברי חז"ל אשר שיבחו את קרבן העומר עד כדי כך שבימי מרדכי ניצלו בגלל העומר שמצאן המן עוסקים בעומר ואמר להם בזכות קומץ השעורים עשירית האיפה שלכם נצחתם את העשרת אלפי כיכר כסף שנתתי, והכוונה בזה הוא עניין הקומץ והעומר לאחדות עם ישראל שזה הערובה לניצחון והצלחה מכל מרעין בשין. **ואמר על כך הגאון רבי נפתלי מרופשיץ** שהיה דורש את דבריו של המן בן המדתא הידוע לכרולו ממגילת אסתר ישנו עם אחד מפורז ומפורד בין העמים ולמלך אין שווה להניחם אסתר ג-ח, מתי קיים העם היהודי בארצו תחת גפנו ותחת תאנתו כשהוא עם אחד מאוחד ומלוכד, אולם אם הוא מפורז ומפורד או בין העמים אזי הוא בגלות המרה, את הסוד הזה ידע המן כי ניתן לפגוע בעם ישראל רק כשהינו במצב של חוסר אחדות מפורז ומפורד רק אז תוכל יד העכו"ם לשלוט בו, כשראתה אסתר כי הרעה קרובה לבוא וידו של המן על העליונה אמרה למרדכי שהגאולה צריכה להיות רק אם בני ישראל יהיו מאוחדים ומלוכדים כבראשונה ויפסיקו להתערב עם העמים לך כנוס את היהודים שם ד-טז, כנוס דוקא זהו הדבר החיוני והחשוב ביותר שתהיה תחילה אחדות בעם ואכן רק בזכות כך נושעו בני ישראל, כמ"ש שם ט-א אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם.

הסיבה למפלתו של נפוליון:

הדבר קרה בשנת תקע"ב נפוליון הגדול שהכניע לפניו את כל מדינות אירופה נמצא כעת ברוסיה שם ידע כי יוכרע גורלו, באחד מימי החורף הקשים של השנה ההיא עברו גייסותיו של נפוליון דרך העיירה וולוז'ין, לעת ערב הגיע המטה הכללי ובראשו הקיסר בכבודו ובעצמו, הוחלט להחנות את הצבא לכמה ימים בעיירה וולוז'ין כיון שהחיילים עמדו ממש על סף התמוטטות, רוב בתיה של העיירה ובתוכם רבי חיים מוולוז'ין וצ"ל שלא רצה לעזוב את עדתו כצאן ללא רועה, שלישי של נפוליון מדלת העם נשאר בעיירה ובתוכם רבי חיים מוולוז'ין וצ"ל שלא רצה לעזוב את עדתו כצאן ללא רועה, שלישי של נפוליון שחיפש בתים לשכן בהם את חייליו העייפים הבחין בקרן אור קלושה מכיוון בית המדרש ולשם שם פעמיו, בהכנסו מצא את המקום ריק וקודר ורק בפינה הבחין באיש אחד קטן קומה רכון על ספר גדול גמרא כשנר דולק ומטפטף בידו היה זה רבי חיים, משהבחין רני חיים בעומד לפניו במדיו הססגוניים קפץ ממקומו ונבהל לשמע השפה הצרפתית הבלתי מובנת לו, המבין אתה גרמנית שאל הגנרל, אינני בקי ביותר גם בגרמנית אך אתשדל לענות בשפה זו השיב רבי חיים, אז אמור נא לי איפה מקום מגוריו של הרבי שלכם ששמו חיים סיפרו לנו הרבה דברים נפלאים על אותו רב, שתק הגאון רבי חיים ולא השיב, הקיסר עצמו דורש להכירו אישית דרש הגנרל, חיים עומד לפניכם היתה תשובתו של הגאון אולם אינני עושה נפלאות אני יהודי פשוט היושב בלילה ולומד גמרא, הגנרל שוחח עוד מספר דקות עם הרבי ואחר כך נפרד ממנו ברגשי ידידות רבה, כעבור שעה קלה נמצא רבי חיים באהל הענק של הקיסר נפוליון הגדול שוחח עם רבי חיים בלבביות ובאדיבות ובסוף דבריו פנה אליו בשאלה, רואה אני רבי כי אינך מכשף ועושה נפלאות אולם איש פיקח אתה ובעל ראייה מקיפה, אמור נא לי איך רואה אתה את התוצאות של מסע המלחמה שלי ברוסיה יכול אתה לדבר ללא חשש. הוד מעלתו השיב רבי חיים אענה בדרך רבותינו ע"י סיפור, פעם נסע לדרכו נסיך גדול במרכבה הדורה שהיתה רתומה לארבעה סוסים אבירים פתאום מעד אחד הסוסים ובנפלו משך אחריו גם את יתר הסוסים והמרכבה על נוסעיה התהפכה לתוך ביצה כל מאמציו של הרכב והמשרתים המלווים את הנסיך ושל הנסיך עצמו לחלף את המרכבה מן הביצה עלו בתוהו הם נשארו תקועים. עבר במקום איכר עני ולעגלתו רתומים היו שלשה סוסים כחושים כשהגיעו לאותו מקום נבהלו ונכשלו ונפלו אף הם לתוך הביצה, אולם האיכר הצליף בשוטו פעם אחת והסוסים אזרו את שארית כוחם והוציאו את העגלה מן הביצה, קרא הנסיך ברוגזה איך יתכן הדבר מה שעשו הסוסים הכחושים הללו לא הצליחו לעשות סוסי האבירים, התרגש האיכר ושאל מאין לקח הוד מעלתו את הסוסים היפים הללו החל הנסיך מונה את שמות הסוסים לפי הגזע ומקום המוצא, האחד מפרס השאח בעצמו רכב עליו, השני מגזע ערבי בעל דם טהור, השלישי בא מאורוות הקיסר בפטרבורג, והרביעי מגזע הונגרי אציל וכל אחד עלה הון תועפות, זהו קרא האיכר זה האסון כל סוס הוא מיוחס בפני עצמו אינם שייכים אחד לשני כשהאחד מושך לפטרבורג מושך השני לפרס והשלישי להונגריה, לגבי הסוסים שלי כולם משפחה אחת אם ושני בניה והאחד חרד לשני אני רק מניף את השוט והם כבר מושכים בכוחות משותפים, אף אחד מהסוסים שלך לא חש את מצוקתו של חבירו. הצבא שלך הוד מעלתך הוא גדול מדי ומורכב מכוחות שונים ומגוונים יותר מדי גיבורים נסיכים ומלכים בצבא הזה, אמנם רוסיה היא מדינה כחושה ועניה אבל עם אחד בתוכה תחת מושל אחד, ולכן מטיל אני ספק ביכולתך לנצח אותה, וכידוע בדיוק כפי שחזה בעיני רוחו אותו גאון ישראל ניגף נפוליון הקיסר וצבאו המפואר התפורר לכל עבר בזמן שנס מנוסת חרב מפני החיילים של אמא רוסיה זו כוחה של אחדות.

אופי הימים שאנו נמצאים בהם:

והנה כאשר נתבונן ימים אלו הם ימי הסטוריה קשה לעם ישראל הן לפני כאלפיים שנה בפטירתן של עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא עד שחז"ל מסמלים ימים אלו בסימני ומנהגי אבל לזכרם, והן בתיזכור ימי השואה שנטבחו מליונים על קידוש יהדותם, והן מהקמת ארץ ישראל וקיבוץ הגלויות מכל ארצות תבל אשר עד היום הזה במשך שישים ותשע שנים של מלחמות ורדיפה על אומתנו ועשרות אלפים נהרגו על קידוש השם למען שמירה על הארץ הקדושה, וחובה עלינו לתת את הדעת על מה שחז"ל מלמדים אותנו שבימים אלו חייב כל אדם באשר הוא להרבות באהבת ישראל וללכד את הלבבות, ורמז לדבר ר"ת של חודש "איר" ריבוי אהבת ישראל, כי אין תרופה והגנה אחרת להינצל מאוייבנו הקמים עלינו לכלותנו בכל דור ודור וכוחנו הוא באחדותנו, ולכן הילולת רשב"י נקראת ל"ג בעומר כי היא מאחדת את כלל ישראל כעומר, כי לא מצא הקב"ה כלי המחזיק ברכה אלא השלום והשם עוז לעמו יתן ויברך את עמו בשלום אמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא